ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ଲାଓଦିକିୟ ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ - ସଂଖ୍ୟା ପଚିଶ

Jeff Pippenger
2026-01-11

ପଚିଶ ନମ୍ବର

ଯୋଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଲାଓଦିକିୟ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ କଳିସିୟାର ନେତୃତ୍ୱକୁ ଚାରି ପିଢ଼ି ଧରି ବୃଦ୍ଧିଶୀଳ ହୋଇଆସୁଥିବା ତାହାର ବିଦ୍ରୋହର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସହ ସମ୍ମୁଖୀନ କରେ। ସେହି ଚାରି ପିଢ଼ି ଏଜିକିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମଧ୍ୟ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି, ଯେଉଁଠାରେ ସେହି ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ିର ପଚିଶ ଜଣ ପୁରୁଷ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରନ୍ତି। 1901 ମସିହାରେ, 1888ର ବିଦ୍ରୋହର 13 ବର୍ଷ ପରେ, ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ କଳିସିୟା କଳିସିୟାକୁ ନେତୃତ୍ୱ ଦେବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସମିତି ଗଠନ କଲା।

1901 ମସିହାର General Conference Session ରେ ହୋଇଥିବା ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁନର୍ଗଠନ ସମୟରେ ପ୍ରାରମ୍ଭିକ General Conference ର Executive Committee ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହା 25 ଜଣ ସଦସ୍ୟଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ଥିଲା। ଏହା 1901 ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ସମିତିଠାରୁ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିସ୍ତାର ଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ କେବଳ 13 ଜଣ ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ। ବର୍ଷକ୍ରମେ ସଦସ୍ୟସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି, କିନ୍ତୁ ଯିଶୁ ସଦା ଶେଷକୁ ଆରମ୍ଭ ସହିତ ସମୀକୃତ କରନ୍ତି। ଆରମ୍ଭରେ 25 ଜଣ ସଦସ୍ୟ ଥିଲେ, ଯେଉଁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ନେତା ଥିଲେ; ଏହା ପବିତ୍ରାଳୟର ଏକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହ ସମାନାନ୍ତର ଥିଲା, ଯାହା 24 ଜଣ ଯାଜକ ଏବଂ ଜଣେ ମହାଯାଜକଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ଥିଲା।

ଯିହୂଦା ଏବଂ ସନହେଦ୍ରିନ୍ ହେଉଛନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସମୟରେ ବିଦ୍ରୋହର ଦୁଇଟି ପ୍ରତୀକ। ସନହେଦ୍ରିନ୍ ଲାଓଦିକିଆ ସ୍ଥିତିର ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ କଳିସିଆକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ଦିଆଯିବାରେ ସନହେଦ୍ରିନ୍‌ଙ୍କ ସହଭାଗିତା, ରବିବାର ଆଇନ ସଙ୍କଟରେ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ଭୂମିକାର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ଅଟେ। ସନହେଦ୍ରିନ୍—ଯିରୂଶାଲେମରେ ଅବସ୍ଥିତ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ପରିଷଦ, ଯାହା ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ, ପ୍ରାଚୀନମାନେ ଏବଂ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ଥିଲା, ଏବଂ ଯାହାର ଅଧ୍ୟକ୍ଷତା ମହାଯାଜକ କାଇଫା କରୁଥିଲେ—ଯୀଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁକୁ ନେଇ ଘଟିଥିବା ଘଟଣାବଳୀରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଭୂମିକା ପାଳନ କଲା।

ଗେଥସେମାନେରେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇବା ପରେ (ଯାହା ଯୁଦାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସଘାତ ଦ୍ୱାରା ଯୋଜିତ ହୋଇଥିଲା), ତାଙ୍କୁ ରାତ୍ରିବେଳେ କାଇଫାଙ୍କ ଘରରେ ସନହେଡ୍ରିନ୍ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଣାଯାଇଥିଲା। ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଖୋଜୁଥିଲେ, ଏବଂ ଏମିତି ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥାପନ କଲେ ଯେମାନେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଈଶ୍ୱରନିନ୍ଦା ଓ ବିଦ୍ରୋହର ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ।

କୟାଫା ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଯେ ସେ କି ମଶିହା (କିମ୍ବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର), ସେତେବେଳେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସକାରାତ୍ମକ ଉତ୍ତର, "ତୁମେ ନିଜେ କହିଛ," ଶୁଣି ମହାଯାଜକ ଘୋଷଣା କଲେ, "ଈଶ୍ୱରନିନ୍ଦା!" ପରିଷଦ ତାଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡଯୋଗ୍ୟ ବୋଲି ଦୋଷୀ ଠାରାଇଲା। ରୋମୀୟ ଶାସନାଧୀନରେ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ କାର୍ଯ୍ୟକର କରିବାର ଅଧିକାର ନଥିବାରୁ, ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ରୋମୀୟ ଶାସକ ପୋଣ୍ଟିଉସ ପିଲାତଙ୍କ ହସ୍ତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ, ଏବଂ ରୋମୀୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ କାର୍ଯ୍ୟକର ହେବାକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦ୍ରୋହର ଅଭିଯୋଗ ଆଣିଲେ। ପ୍ରକୃତ କ୍ରୁଶବିଦ୍ଧକରଣ ପିଲାତଙ୍କ ଆଦେଶରେ ରୋମୀୟ ସେନାମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ତାହା କେବଳ ସେତେବେଳେ ଘଟିଲା ଯେତେବେଳେ ପିଲାତ ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନଙ୍କ ଓ ଜନସମୂହର ଚାପରେ ନତି ସ୍ୱୀକାର କଲେ (ଯେଉଁମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ବରବ୍ବାଙ୍କ ମୁକ୍ତି ଦାବି କରିଥିଲେ)।

> "ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେତେବେଳେ ଏହି ପୃଥିବୀରେ ଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଜଗତ ବାରାବ୍ବାଙ୍କୁ ପସନ୍ଦ କଲା। ଏବଂ ଆଜି ଜଗତ ଓ ମଣ୍ଡଳୀମାନେ ସେହି ଏକଇ ପସନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସଘାତ, ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ, ଏବଂ କ୍ରୁଶବିଦ୍ଧତାର ଦୃଶ୍ୟମାନ ପୁନର୍ବାର ଅଭିନିତ ହୋଇଯାଇଛି, ଏବଂ ପୁନି ଏକ ବିଶାଳ ପରିମାଣରେ ଅଭିନିତ ହେବ। ଲୋକମାନେ

ଶତ୍ରୁର ସ୍ୱଭାବଗତ ଗୁଣରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତାହାର ଭ୍ରମମାନଙ୍କର ବଳ ବହୁତ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ। ଯେ ପରିମାଣରେ ଆଲୋକକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରାଯିବ, ସେହି ପରିମାଣରେ ଭୁଲ ଧାରଣା ଓ ଭ୍ରାନ୍ତ ବୁଝାମଣା ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ। ଯେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରି ବାରାବ୍ବାଙ୍କୁ ବାଛନ୍ତି, ସେମାନେ ବିନାଶକାରୀ ଭ୍ରମର ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି। ତଥ୍ୟ ବିକୃତି ଓ ମିଥ୍ୟା ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଦ୍ରୋହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଢ଼ିଯିବ। ଚକ୍ଷୁ ଯଦି ଦୁଷ୍ଟ ହୁଏ, ତେବେ ସମଗ୍ର ଦେହ ଅନ୍ଧକାରରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ। ଯେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହାକୁସି ନେତାଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜମାନଙ୍କର ସ୍ନେହ ଅର୍ପଣ କରନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଏମିତି ଏକ ମୋହର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଅଧୀନରେ ପାଇବେ, ଯାହା ଦେହ, ପ୍ରାଣ ଓ ଆତ୍ମାକୁ ବଶୀଭୂତ କରେ, ଏବଂ ଯାହା ଏତେ ସମ୍ମୋହକ ଯେ ତାହାର ଶକ୍ତି ଅଧୀନରେ ଆତ୍ମାମାନେ ସତ୍ୟ ଶୁଣିବାରୁ ବିମୁଖ ହୋଇ ମିଥ୍ୟାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି। ସେମାନେ ଫାନ୍ଦରେ ପଡ଼ନ୍ତି ଓ ବନ୍ଦୀ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ନିଜମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଏହି ଆର୍ତ୍ତନାଦ କରନ୍ତି, ଆମ ପାଇଁ ବାରାବ୍ବାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ, କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ କ୍ରୁଶବିଦ୍ଧ କର।”

“ଏହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଗ୍ରହୀତ ହେଉଛି। କ୍ରୁଶରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଦୃଶ୍ୟ ଅଭିନୀତ ହୋଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ପୁନର୍ବାର ଅଭିନୀତ ହେଉଛି। ଯେ ସଭାମଣ୍ଡଳୀମାନେ ସତ୍ୟ ଓ ଧର୍ମପରାୟଣତାରୁ ବିଚ୍ୟୁତ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେଠାରେ ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି ଯେ ଆତ୍ମାରେ ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମ ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ନୀତି ରୂପେ ବିରାଜ କରେନାହିଁ, ସେତେବେଳେ ମାନବ-ସ୍ୱଭାବ କ’ଣ କରିପାରେ ଏବଂ କ’ଣ କରିବ। ଏବେ ଯାହା କିଛି ଘଟିପାରେ, ତାହାକୁ ନେଇ ଆମ୍ଭେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ହେବାର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ। ଭୟାବହତାର କୌଣସି ପ୍ରକାଶକୁ ନେଇ ଆମେ ବିସ୍ମିତ ହେବାକୁ ନାହିଁ। ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଅପବିତ୍ର ପାଦତଳରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଦଳିଦେଇଥାନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ଆତ୍ମା ଅଛି, ଯାହା ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଅପମାନ କରିଥିବା ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସଘାତ କରିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା। ବିବେକର କୌଣସି ଦଂଶନ ବିନା, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ପିତା ଶୈତାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କୁ କରିବେ। ସେମାନେ ସେହି ପ୍ରଶ୍ନ କରିବେ, ଯାହା ଯିହୁଦାଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସଘାତକ ଓଷ୍ଠରୁ ନିସ୍ସରିତ ହୋଇଥିଲା, ଯଦି ମୁଁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ହସ୍ତେ ସମର୍ପଣ କରିଦେଉଁ, ତେବେ ତୁମେ ମୋତେ କ’ଣ ଦେବ? ଏହି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କ ସନ୍ତମାନଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱରେ ବିଶ୍ୱାସଘାତର ଶିକାର ହେଉଛନ୍ତି।” Review and Herald, January 30, 1900.

ଯଦି ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦ ସତ୍ୟରୂପେ ଯାହା କହୁଛି ତାହାହିଁ ଅର୍ଥ କରେ, ତେବେ ଯେମାନଙ୍କୁ “ବାରବ୍ବାଙ୍କୁ ବାଛୁଛନ୍ତି” ବୋଲି ପରିଚିହ୍ନିତ କରାଯାଉଥିଲା, ସେମାନେ ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦ ଯାହା ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛି ତାହା ବୁଝିବାରେ ଅସମର୍ଥ ହେବେ। ସେହି ଲୋକମାନେ 2 Thessalonians ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସେମାନେ, ଯେମାନେ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରେମ କରିନଥିବାରୁ ପ୍ରବଳ ଭ୍ରମକୁ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି। ସେ ବାରବ୍ବାଙ୍କୁ ବାଛୁଥିବାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ କହନ୍ତି, “ଯେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ନେତାଙ୍କୁ ନିଜର ସ୍ନେହାସକ୍ତି ଦିଅନ୍ତି, ସେମାନେ ନିଜକୁ ଏମିତି ଏକ ମୋହାସକ୍ତିର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ତଳେ ପାଇବେ, ଯାହା ଦେହ, ପ୍ରାଣ, ଓ ଆତ୍ମାକୁ ବଶୀଭୂତ କରେ, ଏବଂ ଯାହା ଏତେ ମନୋମୋହନକର ଯେ ତାହାର ପ୍ରଭାବରେ ପ୍ରାଣମାନେ ସତ୍ୟ ଶୁଣିବାରୁ ମୁହଁ ଫେରାଇ ମିଥ୍ୟାକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି।” ଯେମାନେ ବାରବ୍ବାଙ୍କୁ ବାଛୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ କ୍ରୁଶ ଓ ରବିବାର ଆଇନର ପଥଚିହ୍ନ ପୂର୍ବରୁହିଁ ଶୟତାନଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ତଳେ ଅଛନ୍ତି। ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ସେମାନେ ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦ ଯାହା ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛି ତାହା କୌଣସିପରି ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ। ଏହି କାରଣରୁ ସେମାନେ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିବେ ଯେ, “ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଯେବେ ଏହି ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଲେଖିଥିଲେ, ସେବେର ପରିସ୍ଥିତି ସେହି ବିଶିଷ୍ଟ ଇତିହାସ ପାଇଁ ଥିଲା, ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଇଁ ନୁହେଁ।” ସମ୍ଭବତଃ ସେମାନେ କହିବେ, “ସେ ସାଧାରଣ ଅର୍ଥରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟତା ବିଷୟରେ କହୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏହା Seventh-day Adventists ଉପରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବେ ପ୍ରଯୋଜ୍ୟ ନୁହେଁ।” ସର୍ବଥା ଅନର୍ଥକ।

ନିଶ୍ଚୟ, ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଯେତେବେଳେ ସେହି କଥାଗୁଡ଼ିକ ଲେଖିଥିଲେ, ସେ ସମୟର ଇତିହାସର ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକ ବାସ୍ତବରେ ତାଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଇତିହାସ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟରେ ଯୋହନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଯେପରି, ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଲେଖିବାକୁ କୁହାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ “ତୁମେ ଯାହା ଦେଖିଅଛ, ଏବଂ ଯାହା ଅଛି, ଏବଂ ଏହା ପରେ ଯାହା ଘଟିବ” ତାହା ଲେଖିବାକୁ କୁହାଯାଏ। ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ବର୍ତ୍ତମାନର ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରନ୍ତି, ସେ ସେହି ସମୟରେ ଭବିଷ୍ୟତର ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଲିପିବଦ୍ଧ କରୁଛନ୍ତି।

ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମର ନେତୃତ୍ୱକୁ ଯିହିଜେଲଙ୍କ 25 ଜଣ ମଣିଷଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯେମାନେ କୋରହ, ଦାଥାନ ଓ ଅବିରାମଙ୍କ ସହ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିବା 250 ଜଣ ମଣିଷଙ୍କ ସହ ମଧ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ ସମ୍ମିଳିତ ଅଟନ୍ତି।

ସେହିପରି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ, 1୮୮୮ ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ ଏବଂ ମିନିଆପୋଲିସ୍ ଜେନେରାଲ୍ କନଫରେନ୍ସକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ କୋରହ, ଦାଥାନ ଓ ଅବିରାମଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତ କରୁଥିବା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ସରାସରି ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରର ଦୂତ ଅବତରଣ କରି ନିଜ ମହିମାଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀକୁ ଆଲୋକିତ କରେ, ସେତେବେଳେ ଉତ୍ତର ବର୍ଷା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ।

> "ଶେଷ ବର୍ଷା ଦେବଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ଷିତ ହେବାକୁ ଅଛି। ଗୋଟିଏ ପ୍ରବଳ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରିବାକୁ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀ ତାଙ୍କର ମହିମାରେ ଆଲୋକିତ ହେବ।" Review and Herald, April 21, 1891.

ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ସରାସରି ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି ଯେ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଠାରର ଦୂତ 1୮୮୮ ମସିହାର ଜେନେରାଲ୍ କନ୍ଫରେନ୍ସରେ A. T. Jones ଓ E. J. Waggonerଙ୍କର ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କ ସହ ଅବତରିତ ହୋଇଥିଲେ। ସେ କନ୍ଫରେନ୍ସରେ ଥିବାବେଳେ ବିଦ୍ରୋହରେ ଏତେ ଅଧିକ ଭାବେ ବିହ୍ୱଳ ହୋଇପଡ଼ିଥିଲେ ଯେ, ସେ ନିଜ ସାମଗ୍ରୀ ଗୋଟାଇ ଛାଡ଼ି ଚାଲିଯିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି କଲେ; କିନ୍ତୁ ଜଣେ ଦୂତ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ ସେ ଅବଶ୍ୟ ରହିବେ ଏବଂ ଏହି ଇତିହାସକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବେ, କାରଣ ଏହା କୋରହର ବିଦ୍ରୋହର ପୁନରାବୃତ୍ତି ଥିଲା। ଯଦି ଏହା ଶେଷଦିନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସାକ୍ଷ୍ୟ ନୁହେଁ, ତେବେ ଦୂତ କାହିଁକି ଏହାକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଇବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ? ଯଦି ଏହା ଶେଷଦିନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସାକ୍ଷ୍ୟ, ତେବେ ଏହାର ଅର୍ଥ ଆଉ କ'ଣ ହୋଇପାରେ—ଏହା ଛାଡ଼ି ଯେ, ସଣ୍ଡେ ଆଇନ ସଙ୍କଟ ସମୟରେ ଲାଓଦିକିଆ ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ କଳିସିଆ ସାନହେଡ୍ରିନଙ୍କ ପଦଚିହ୍ନ ଅନୁସରଣ କରିବ, ଏବଂ ବିଶେଷକରି ସେହି ଇତିହାସରେ ଯାହା ତାହାକୁ ପୂର୍ବଗାମୀ କରେ।

ଜୋନ୍ସ ଓ ୱାଗନରଙ୍କ ସନ୍ଦେଶକୁ "ସତ୍ୟରୂପେ ବିଶ୍ୱାସଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟୀକରଣର ସନ୍ଦେଶ," "ଲାଓଦିକିୟାର ସନ୍ଦେଶ," "ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଧର୍ମିକତାର ସନ୍ଦେଶ" ଏବଂ "ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ" ଭାବରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା। ବିଦ୍ରୋହୀମାନେ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କଲେ, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆତ୍ମାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ସହିତ ସଭା ପାଇଁ ନିର୍ବାଚିତ ସନ୍ଦେଶବାହକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ ଏହା ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟୁୟୋର୍କ ସହରର ମହାନ ଅଟ୍ଟାଳିକାମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ଏକ ସ୍ପର୍ଶଦ୍ୱାରା ଧ୍ୱଂସ କରାଯିବ, ସେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 1୮:1–3 ପୂରଣ ହେବ। 9/11 ପରଠାରୁ ଲାଓଦିକିୟାନ ସେଭେନ୍ଥ-ଡେ ଏଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଚର୍ଚ୍ଚର ନେତୃତ୍ୱ କୋରହଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ, 25 ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହ, 1୮୮୮ ମସିହାରେ ନେତୃତ୍ୱର ବିଦ୍ରୋହ ଏବଂ କ୍ରୁଶବିଦ୍ଧ ଘଟଣା ପୂର୍ବର ସମୟରେ ସନହେଦ୍ରିନଙ୍କ ବିଦ୍ରୋହକୁ ପୁନରାବୃତ୍ତ କରୁଛି। ସେହି 25 ଜଣ ପୁରୁଷ ଏକ ଜାଲିଆତି ଲେବୀୟ ପୁରୋହିତତ୍ୱଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟନ୍ତି।

ଏକ ଲେବୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି ସେବା ଆରମ୍ଭ କରିବାବେଳେ ପଚିଶ ବର୍ଷର ବୟସର ହେବାକୁ ଥିଲା।

> ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯେ, ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଛି: ପଚିଶ ବର୍ଷ ବୟସ୍କ ଓ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ବୟସରେ ସେମାନେ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେବାକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବେ; ଏବଂ ପଚାଶ ବର୍ଷ ବୟସରୁ ସେମାନେ ସେହି ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରୁ ବିରତ ହେବେ, ଆଉ ସେବା କରିବେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁରେ ନିଜ ଭାଇମାନଙ୍କ ସହିତ ରହି ଦାୟିତ୍ୱର ରକ୍ଷା କରିବେ, କିନ୍ତୁ କୌଣସି ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ନାହିଁ। ଏହିପରି ତୁମେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କରିବ। ଗଣନା ୮:23–26.

ଏକ ଲେବୀୟ ତାହାର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ପଚିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ଆରମ୍ଭ କରେ ଏବଂ ପଚାଶ ବର୍ଷ ବୟସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଅର୍ଥାତ୍ ପଚିଶ ବର୍ଷ ଧରି ସେବା କରେ। ମଲାଖୀ ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟର ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ, ଯେପରି ସେ 1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ କରିଥିଲେ, ସେହିପରି ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଶୋଧନ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ପରିଶୁଦ୍ଧ ମଧ କରୁଛନ୍ତି।

> ଦେଖ, ମୁଁ ମୋର ଦୂତଙ୍କୁ ପଠାଇବି, ଏବଂ ସେ ମୋର ଆଗରେ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ; ଏବଂ ଯିହାଙ୍କୁ ତୁମେ ଖୋଜୁଛ, ସେହି ପ୍ରଭୁ ହଠାତ୍ ତାଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ ଆସିବେ; ଅର୍ଥାତ୍, ଚୁକ୍ତିର ଦୂତ, ଯାହାଙ୍କୁ ତୁମେ ଆନନ୍ଦ କରୁଛ; ଦେଖ, ସେ ଆସିବେ, ସେନାବଳର ସଦାପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି।

> କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ର ଆଗମନର ଦିନେ କିଏ ଅବସ୍ଥି ତ ରହିପାରିବ? ଏବଂ ସେ ପ୍ର କାଶିତ ହେବାବେଳେ କିଏ ଦଣ୍ଡ ାୟମାନ ରହିପାରିବ? କାରଣ ସେ ପରିଶୋଧକଙ୍କ ଅଗ୍ନି ସଦୃଶ, ଏବଂ ଧୋବିମାନଙ୍କ ସାବୁନ ସଦୃଶ। ସେ ରୂପାର ପରିଶୋଧକ ଓ ପରିଶୁଧ୍ କାରୀ ଭାବରେ ବସିବେ; ଏବଂ ସେ ଲେବୀର ପୁଅମାନଙ୍କୁ ପରିଶୁଧ୍ କରିବେ, ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁନା ଓ ରୂପା ପରି ଶୋଧନ କରିବେ, ଯେଣୁ ସେମାନେ ସଦ୍ଧ ର୍ମରେ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ନିବେଦନ ଅର୍ପଣ କରିପାରନ୍ତି। ତାହାପରେ ଯିହୁଦା ଓ ଯିରୁଶାଲେମର ନିବେଦନ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରି ୟ ହେବ, ପୁରାତନ ଦିନମାନଙ୍କ ପରି ଏବଂ ପୂର୍ବବର୍ଷମାନଙ୍କ ପରି। ମଲାଖୀ 3:1–4.

"25" ସଂଖ୍ୟାଟି ପ୍ରତୀକ ଭାବରେ କେବଳ ଜଣେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଲେବୀୟଙ୍କୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ଜଣେ କପଟ ଲେବୀୟଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରେ। ଏହିପରି, ପ୍ରତୀକ ଭାବରେ "25" ଉପାସକମାନଙ୍କର ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀର ପୃଥକ୍କରଣକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ସେମାନେ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନେ ହେଉନ୍ତୁ, ଭେଡ଼ା ଓ ଛେଳିମାନେ ହେଉନ୍ତୁ, କିମ୍ବା ଗହମ ଓ ନିନ୍ଦାଗଛ ହେଉନ୍ତୁ। ପଚିଶ ସଂଖ୍ୟା କେବଳ ଜଣେ ଲେବୀୟଙ୍କର ପ୍ରତୀକ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେହିପରି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଏହା ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ପୃଥକ୍କରଣ (ଶୁଦ୍ଧିକରଣ)ର ମଧ୍ୟ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ସେହି ପୃଥକ୍କରଣ ରବିବାର-ବିଧି ସମୟରେ ହୁଏ, ଏବଂ ଏହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ବାକ୍ୟର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ବିଷୟ। ଏହା ଉଚିତ ଯେ, ମାଥିଉ ଅଧ୍ୟାୟ ପଚିଶ ସରଳଭାବେ ମାଥିଉ ଚବିଶରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଜଗତର ଶେଷ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଏକ ଅବିରତତା ଅଟେ।

> ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିରରୁ ବାହାରି ଚାଲିଯାଉଥିବାବେଳେ, ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ମନ୍ଦିରର ନିର୍ମାଣସମୂହ ତାଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ। ତେବେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମେ କି ଏହି ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁକୁ ଦେଖୁ ନାହଁ? ନିଶ୍ଚୟ ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ଏଠାରେ ଏକ ପଥର ଉପରେ ଆଉ ଏକ ପଥର ମଧ୍ୟ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିବ ନାହିଁ, ଯାହା ଭଙ୍ଗାଯିବ ନାହିଁ।" ମାଥିଉ 24:1, 2.

ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିରରୁ ବିଦାୟ ନେଲେ, ସେ ପୁଣି କେବେ ସେଠାକୁ ଫେରିଲେ ନାହିଁ। ତେଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷ ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ, ଯୀଶୁ ସନହେଡ୍ରିନ ଉପରେ ନ୍ୟାୟଘୋଷଣା କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ନ୍ୟାୟ "ଆଠ"ଟି ହାୟ ରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି; ଏପରିକରେ ଏହା ନୌକାରେ ଥିବା ଆଠ ଜଣ ପ୍ରାଣ, ସୁନ୍ନତର ଅଷ୍ଟମ ଦିନ, ପୁନରୁତ୍ଥାନର ଅଷ୍ଟମ ଦିନ, ଅବ୍ରାହାମଙ୍କର ଆଠ ପିଢ଼ି 430 ବର୍ଷ ଏବଂ ତାହା ପରବର୍ତ୍ତୀକୁ ନକଲ କରୁଛି। ଏହି ଜାଲିଆତି ସଂଖ୍ୟା "ଆଠ," ଜାଲିଆତି ଲେବୀୟଙ୍କ ସହ ସମରେଖିତ ହୁଏ।

> ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ଏହି ପିଢ଼ୀ ଉପରେ ଆସିପଡ଼ିବ।
>
> ହେ ଯିରୂଶାଲେମ, ଯିରୂଶାଲେମ, ତୁମେ ଯେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରୁଛ, ଏବଂ ତୁମ ପାଖକୁ ପଠାଯାଇଥିବାମାନଙ୍କୁ ପଥର ମାରୁଛ, କେତେଥର ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରିଛି ଯେ, ଯେପରି ଗୋଟିଏ କୁକୁଡ଼ି ନିଜ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପକ୍ଷତଳରେ ଏକତ୍ର କରେ, ସେପରି ମୁଁ ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିଥାନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ତୁମେ ଇଚ୍ଛା କଲେ ନାହିଁ! ଦେଖ, ତୁମ ଗୃହ ତୁମ ପାଇଁ ଉଜାଡ଼ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଛି।
>
> କାରଣ ମୁଁ ତୁମ୍ଭାନଙ୍କୁ କହୁଛି, 'ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମରେ ଯିଏ ଆସୁଛନ୍ତି, ସେ ଧନ୍ୟ'—ତୁମେ ଏହା ନ କହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏଠାରୁ ପରେ ତୁମେ ମୋତେ ଦେଖିବ ନାହଁ। ମଥି 23:36–39.

ମାଥିଉ ଅଧ୍ୟାୟ ବାଇଶି ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ଗୁଚ୍ଛାଗୁଚ୍ଛା ବାନ୍ଧିବାର ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ସହିତ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ କୁତର୍କପ୍ରିୟ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଶେଷ ପରସ୍ପର ସମ୍ପର୍କ ସହିତ ଅନ୍ତ ପାଏ। ତାହାପରେ ଅଧ୍ୟାୟ 24ରେ ସେ ଶେଷ ଥର ପାଇଁ ମନ୍ଦିର ଛାଡ଼ି ଯାଆନ୍ତି, ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲ ପାଇଁ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରି। ଅଧ୍ୟାୟଟି ଯେଉଁଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ସେଠାରେହିଁ ଶେଷ ହୁଏ—ଏହି ଘୋଷଣା ସହିତ ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ଘର ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶୂନ୍ୟ ଛାଡ଼ି ଦିଆଯାଇଥିଲା; ଏବଂ ଯାହାକୁ ସେ ମନ୍ଦିରକୁ ପ୍ରଥମେ ଶୁଦ୍ଧ କରିବାବେଳେ "ମୋ ପିତାଙ୍କ ଘର" ବୋଲି କହିଥିଲେ, ସେହିଟି ଏବେ ଶୂନ୍ୟ ଯିହୂଦୀ ଘର ହୋଇପଡ଼ିଥିଲା।

ଅଧ ାୟ 24ରେ, ଯୀଶୁ ମନ୍ଦି ର ବିଷୟରେ ଏବଂ ତାହାର ସନ୍ନି କଟବର୍ତ୍ତୀ ବିନାଶ ସମ୍ବନ୍ଧ ୀୟ ପ୍ର ଶ୍ନମାନଙ୍କ ର ଉତ୍ତ ର ଦେବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି। ସେହି ବିନାଶ ସେହି ନିଜ ପିଢ଼ୀରେ ଘଟିବାକୁ ଥିଲା, ଯାହା ବିଷଧରମାନଙ୍କ ର ଏକ ପିଢ଼ୀ ଥିଲା। ସେ ସେହି ମନ୍ଦି ରକୁ ଏପରିଭାବେ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ ଯେ ପୁନର୍ବାର ଫେରି ଆସିବେ ନାହିଁ; ଏହେତୁ ସେ ଯେ ପୂର୍ବବାଣୀମାନଙ୍କୁ

ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଶାବ୍ଦିକ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରୁଛି। ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଲାଓଡିସିଆନ ସପ୍ତମ-ଦିନୀୟ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ ଯେହିଁ ମନ୍ଦିର, ପୁରାତନ ଇସ୍ରାଏଲ ସହିତ ଯେପରି ସେ କରିଥିଲେ ସେପରି ତାହାକୁ ଛାଡ଼ି ଯାଆନ୍ତି; ସେହି ସମୟରେ, ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମାନବୀୟ ମନ୍ଦିର ଦିବ୍ୟ ମନ୍ଦିର ସହ ଅନନ୍ତ କାଳ ପାଇଁ ଯୁକ୍ତ ହେବ। ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ପୁରାତନ ଇସ୍ରାଏଲର ମନ୍ଦିରକୁ ଛାଡ଼ି ଯାଇଥିଲେ, ସେ ତାଙ୍କର ପୂର୍ବତନ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଜନମାନଙ୍କ ସହ ଅନନ୍ତ କାଳ ପାଇଁ ବିଚ୍ଛେଦ କରିଥିଲେ।

ମାଥିଉର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ବାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଅଂଶ, ଉତ୍ପତ୍ତି ପୁସ୍ତକର ଏକାଦଶରୁ ବାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ରେଖାର ଓମେଗା ଅଟେ। ଉତ୍ପତ୍ତିର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ରେଖା ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ତାହା ବାବେଲ ଏବଂ ବାବେଲର ମୃତ୍ୟୁ-ନିୟମର ଆରମ୍ଭକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନିତ କରେ; ଏବଂ ତାହାର ଓମେଗା-ପରିପୂରଣ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ସତରହତମ ଅଧ୍ୟାୟ, ଏକାଦଶ ପଦରେ ପହଞ୍ଚେ—ସେହି ପଦଟି ହେଉଛି ସେଇ ସମସ୍ତ ପଦମାନଙ୍କର ନିଖୁତ ମଧ୍ୟବିନ୍ଦୁ, ଯେଗୁଡ଼ିକ ମିଶି ଏକାଦଶରୁ ବାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଠିତ କରେ। ଉତ୍ପତ୍ତି, ମାଥିଉ ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଏକାଦଶରୁ ବାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟଭାଗ ପ୍ରତ୍ୟେକରେ ପତାକା, କିମ୍ବା ତାହାର ଜାଲିଆତ ପତାକା, ଉପରେ ଜୋର ଦେଇଥାଏ। ଉତ୍ପତ୍ତିରେ ସେହିଥିଲା ସୁନ୍ନତ; ମାଥିଉରେ ସେହିଥିଲା ପିତର ଏବଂ ସେହି ପାହାଡ଼ଶିଳା, ଯାହା ଉପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜର କଳିସିଆ ନିର୍ମାଣ କରିବେ; ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟରେ ସେହିଥିଲା ସେଇ ଜାଲିଆତ ପଶୁ, ଯେ ଥିଲା, ଅଛି, ଏବଂ ଉଦ୍ଗତ ହେବ; ଯେ ଅଷ୍ଟମ, ତଥାପି ସପ୍ତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ; ଏବଂ ପରେ ଯେ ଅଜଗର ସହ ବିବାହିତ ହୁଏ।

ଏଗାର ଏବଂ ବାଇଶ ହେଉଛି ସେହି ପ୍ରତୀକ, ଯେଉଁମାନେ ମାନବତା ସହିତ ଦିବ୍ୟତାର ସମ୍ମିଳନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ; ଏବଂ ଏହିଯେ ସେହି ପ୍ରକୃତ ବିଷୟ, ଯାହାକି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆମର ହୃଦୟ ଓ ମନରେ ନିଜ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଲେଖିବା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। 11 ଏବଂ 22 ହେଉଛି ଏକ ଶତ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ନିୟମର ପ୍ରତୀକ। ମାଥିଉ, ତେଇଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ମିଥ୍ୟା ପୁରୋହିତତ୍ୱ ଆଠୋଟି ହାୟ ପ୍ରାପ୍ତ କଲା; ସେହି ସମୟରେ, ସତ୍ୟ ପୁରୋହିତତ୍ୱ ଅଭିଷିକ୍ତ ହୁଏ। ପୁରୋହିତମାନେ ସାତ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପବିତ୍ରୀକୃତ ହେଲେ, ଏବଂ ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ସେମାନେ ସେବା କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ।

ପୂଜକମାନଙ୍କର ସାତଦିନିଆ ଅଭିଷେକ, ଯାହା ତାଙ୍କ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟର ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ଆରମ୍ଭକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲା, ତାହା ଗଣନା ପୁସ୍ତକର ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟ ପ୍ରଥମ ପଦରୁ ଆରମ୍ଭ ହେବା କୌଣସି ଆକସ୍ମିକ ଘଟଣା ନୁହେଁ, କାରଣ "୫1" ପୂଜକମାନଙ୍କର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ।

> ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଆରୋଣ ଓ ତାହାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ତାହାଙ୍କ ସହିତ, ଏବଂ ସେହି ବସ୍ତ୍ରସମୂହ, ଅଭିଷେକର ତେଲ, ପାପବଳି ପାଇଁ ଏକ ବୃଷ, ଦୁଇଟି ମେଷ, ଓ ଖମିରହୀନ ରୁଟିର ଏକ ଟୋକରି ନେ; ଏବଂ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁର ଦ୍ୱାରରେ ଏକତ୍ର କର।" ମୋଶା ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲେ ସେପରି କଲେ; ଏବଂ ସମାଗମ-ତମ୍ବୁର ଦ୍ୱାରରେ ସମସ୍ତ ସଭା ଏକତ୍ର ହେଲା। ତେବେ ମୋଶା ମଣ୍ଡଳୀକୁ କହିଲେ, "ଏହାହିଁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ, ଯାହା କରାଯିବା ପାଇଁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି।" ...
>
> ଏବଂ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଅଭିଷେକର ଦିନଗୁଡ଼ିକ ସମାପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସାତ୍ ଦିନ ଧରି, ସମାଗମ ତମ୍ବୁର ଦ୍ୱାରରୁ ବାହାରିବ ନାହିଁ; କାରଣ ସାତ୍ ଦିନ ଧରି ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଭିଷିକ୍ତ କରିବେ। ଆଜି ଯେପରି କରାଯାଇଛି, ସେହିପରି କରିବାକୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି, ଯେଣୁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ କରାଯାଉ। ଏହେତୁ ତୁମେ ସାତ୍ ଦିନ ଧରି ଦିନରାତ୍ରି ସମାଗମ ତମ୍ବୁର ଦ୍ୱାରରେ ରହିବ, ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ପାଳନ କରିବ, ଯେଣୁ ତୁମେ ନ ମର; କାରଣ ଏହିପରି ଆଜ୍ଞା ମୋତେ ଦିଆଯାଇଛି। ତେଣୁ ହାରୋଣ ଓ ତାହାର ପୁତ୍ରମାନେ ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାହା ଆଜ୍ଞା କରିଥିଲେ, ସେସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ। ଏବଂ ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ଏପରି ହେଲା ଯେ, ମୋଶା ହାରୋଣଙ୍କୁ, ତାହାର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଓ ଇସ୍ରାଏଲର ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କୁ ଡାକିଲେ; ଏବଂ ସେ ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, ପାପବଳି ପାଇଁ ଏକ ଦୋଷରହିତ ବତ୍ସ ଓ ହୋମବଳି ପାଇଁ ଏକ ଦୋଷରହିତ ମେଷ ନିଅ, ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କର। ... ଏବଂ ମୋଶା କହିଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାହା କରିବାକୁ ଆଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି, ସେହି କଥା ଏହି; ତେବେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହିମା ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। ... ଏବଂ ହାରୋଣ ଲୋକମାନଙ୍କ ଦିଗରେ ନିଜ ହାତ ଉଠାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ, ଏବଂ ପାପବଳି, ହୋମବଳି ଓ ମଙ୍ଗଳାର୍ପଣ ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ସରି, ତଳକୁ ଆସିଲେ। ପରେ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣ ସମାଗମ ତମ୍ବୁରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, ଏବଂ ବାହାରି ଆସି ଲୋକମାନଙ୍କୁ

> ଆଶୀର୍ବାଦ କଲେ; ଏବଂ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ମହିମା ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ର କାଶିତ ହେଲା। ତାହାପରେ ସଦାପ୍ର ଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରୁ ଅଗ୍ନି ବାହାରି ଆସି ବେଦୀ ଉପରେ ଥିବା ହୋମବଳି ଓ ଚର୍ବିକୁ ଭସ୍ମ କରିଦେଲା; ଏହା ଦେଖି ସମସ୍ତ ଲୋକ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱ ରେ ଧ୍ୱ ନି କଲେ ଏବଂ ମୁହଁ ନୁଆଁଇ ପଡ଼ିଗଲେ। ଲେବୀୟ 8:1–5, 33–36; 9:1, 2, 6, 22–24।

ତେଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟ ସେହି ନକଲି ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି, ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରାଯାଉଥିବା ସମୟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଅନ୍ତି। ମାଥିଉର ବାଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷରେ କେହି ମଧ୍ୟ ପୁଣି କେବେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଆଉ କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ ନାହିଁ; ପରେ ତେଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସେ ଆଠଟି ହାୟ ଘୋଷଣା କରି, ସାନହେଡ୍ରିନଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲା ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ତାହା ପରେ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ବିଚାର ଆରମ୍ଭ ହେବାକୁ ଥିଲା। ଚବିଶତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ସେ ମନ୍ଦିରକୁ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କର ଘର ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି। ଅଧ୍ୟାୟଗୁଡ଼ିକରେ ଥିବା ଏହି କ୍ରମକୁ ଦେଖିବା ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ।

ମାଥିଉଙ୍କ ଏଗାରରୁ ବାଇଶ ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ନିର୍ବାଚିତ ଜନଙ୍କ ସହ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନିୟମର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ, ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ସମାପ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛି। ପାଲ୍ମୋନିଙ୍କ ଆଲ୍ଫା—ଏଗାରଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରତୀକାର୍ଥ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ଓମେଗା—ବାଇଶଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରତୀକାର୍ଥ, ଏହି ଅଧ୍ୟାୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା କଥାକୁ ଅଧିକ ସମୃଦ୍ଧ କରେ।

ତେଇଶତମ ଅଧ୍ୟାୟଟି ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ, ଅର୍ଥାତ୍ ତେଇଶ ସଂଖ୍ୟାଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଦିବ୍ୟ ଓ ମାନବୀୟର ସଂଯୋଗକୁ ସୂଚିତ କରେ। କିନ୍ତୁ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟଟି କୁଷ୍ମାଣ୍ଡମାନଙ୍କର, ଜାଲ ପୁରୋହିତତ୍ୱର, ଜାଲ ଲେବୀୟମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହୀ ବିଚାର ବିଷୟରେ କହୁଛି। ପ୍ରତ୍ୟେକ ପୁରୋହିତ ଜଣେ ଲେବୀୟ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଲେବୀୟ ପୁରୋହିତ ନୁହେଁ। ଲେବୀଙ୍କ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, କେବଳ ଆହରୋନଙ୍କ ରକ୍ତସମ୍ପର୍କୀୟ ବଂଶରେଖା ମାତ୍ର ପୁରୋହିତତ୍ୱ ପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲା। ବାଇବେଲ ସ୍ପଷ୍ଟ କରେ ଯେ ଲେବୀୟମାନେ ପଚିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ସେବା ଆରମ୍ଭ କରିବେ, କିନ୍ତୁ କୋହାଥଙ୍କ ପୁତ୍ରମାନେ ତିରିଶି ବର୍ଷ ବୟସରେ ସେବା କରିବେ।

> ତାହାପରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶା ଓ ହାରୋଣଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମେ ଲେବିର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କହାତର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ତାଙ୍କ ପରିବାର ଅନୁସାରେ, ପିତୃଗୃହ ଅନୁସାରେ ଗଣନା କର; ତିରିଶି ବର୍ଷରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପଚାଶି ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ସମାଗମ-ତମ୍ବୁରେ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଯେମାନେ ସେବାଦଳରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗଣନା କର। ଗଣନା 4:1–3।

"30" ସଂଖ୍ୟା କୋହାଥଙ୍କ ରକ୍ତସମ୍ପର୍କୀୟ ବଂଶରେ ଥିବା ଯାଜକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; କୋହାଥ ଲେବୀଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ, ଏବଂ କୋହାଥଙ୍କ ପୁତ୍ର ଥିଲେ ଅମ୍ରାମ, ଯିଏ ଆହରୋନଙ୍କ ପିତା ଥିଲେ। ଲେବୀର ଅର୍ଥ "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ କିମ୍ବା ଯୁକ୍ତ।" କୋହାଥର ଅର୍ଥ "ତାଙ୍କ ସନ୍ନିଧିର ଚାରିପାଖରେ ସମବେତ।" ଅମ୍ରାମର ଅର୍ଥ "ଉନ୍ନତ ଲୋକମାନେ," ଏବଂ ଆହରୋନର ଅର୍ଥ "ଆଲୋକବାହକ କିମ୍ବା ଉନ୍ନତ ମଧ୍ୟସ୍ଥ।" ଏକାଠି, ଏମାନେ ଲାଲ ସାଗରରୁ ସିନାଇ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ଗତିପଥକୁ ଅନୁସରଣ କରନ୍ତି; ଏହିପରି, ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱର ଓ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ନିୟମକୁ ପ୍ରତିରୂପିତ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ସେହି ମାନବୀୟ ମନ୍ଦିର, ଯାହା ଦିବ୍ୟ ମନ୍ଦିର ସହିତ ଯୁକ୍ତ ହୁଏ, ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରେ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ନିଜ ହସ୍ତ ପ୍ରସାରିତ କରନ୍ତି, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ପରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କରନ୍ତି ଏବଂ ଉଚ୍ଚ କରନ୍ତି, ଯେପରି ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ମହାଯାଜକଙ୍କ ସହିତ ଆଲୋକିତ ହୁଅନ୍ତି, ଯେପରି ସେ ଶଦ୍ରକ, ମେଶକ ଏବଂ ଅବେଦନଗୋଙ୍କୁ ଆଲୋକିତ କରିଥିଲେ।

"30" ସଂଖ୍ୟା ।ଟି ଯାଜକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ର ସ୍ତୁ ତିର ଏକ ଅବଧିଙ୍କୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ; ଏବଂ 25, ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ବୟସ୍ ଭାବରେ, "ରେଖା ପରେ ରେଖା" ଅନୁଯାୟୀ 30 ଉପରେ ପ୍ର ୟୋଗ କରିବାକୁ ହେବ, କାରଣ ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ଯାଜକ ଜଣେ ଲେବୀୟ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ଲେବୀୟ ଯାଜକ ନୁହେଁ। ତ୍ରି ଶି ସେହି ପ୍ର ସ୍ତୁ ତିର ଅବଧିକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା 1989 ମସିହାରେ, ଅନ୍ତ କାଳର ସମୟରେ, ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଏହା ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର ରେ ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ର ତୀକ ଭାବରେ ପଚିଶ ସଂଖ୍ୟା ।ଟି, ଦୁଇ ଶ୍ରେ ଣୀ ମଧ୍ୟ ରେ ପୃଥକ୍କ ରଣର ମଧ୍ୟ ପ୍ର ତୀକ; ଏବଂ ଯାଜକମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ବ ନ୍ଧ ରେ ଏହା ଏକ ପୃଥକ୍କ ରଣକୁ ଚିହ୍ନି ତ କରେ। ପଚିଶ ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ

ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ଓ ଜାଲିଆତ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୃଥକ୍କରଣକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ; ଏବଂ ସତ୍ୟ ଯାଜକମାନଙ୍କ ଓ ସତ୍ୟ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ପରିପ୍ରେକ୍ଷିତରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଏକ ପାର୍ଥକ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରେ, ତଥାପି ଏହା ଜାଲିଆତ ଲେବୀୟମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେପରି ଏକ ନକାରାତ୍ମକ ପୃଥକ୍କରଣ, ସେପରି ନୁହେଁ।

କୋହାଥ ଲେବୀୟମାନଙ୍କର ତିନୋଟି ପ୍ରମୁଖ ଶାଖାମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଥିଲେ (ଗେର୍ଶୋନ ଓ ମେରାରୀ ସହିତ)। ଯାଜକୀୟ ବଂଶରେଖା ବିଶେଷତଃ କୋହାଥଙ୍କ ବଂଶଧର ଆହରୋନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆସିଥିଲା। ଆହରୋନ ଲେବୀଙ୍କ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀୟ ବଂଶଧର ଥିଲେ, ଏବଂ ଯାଜକୀୟ ଅଧିକାର ଏହି କୋହାଥୀୟ ଶାଖାର ଭିତରେ ତାଙ୍କର ପୁରୁଷ ବଂଶଧରମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ ଥିଲା। ସମୁଦାୟ କୋହାଥୀୟମାନେ (କୋହାଥଙ୍କ ସମସ୍ତ ବଂଶଧର) ସର୍ବାଧିକ ପବିତ୍ର ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ବହନ କରିବାର ସମ୍ମାନ ପାଇଥିଲେ, କିନ୍ତୁ କେବଳ ଆହରୋନଙ୍କ ବଂଶରେଖା ହିଁ ବେଦୀରେ ଏବଂ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରେ ଯାଜକୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିପାରୁଥିଲା। ଆହରୋନ ସେହି ଏକେ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଯୋଏଲଙ୍କ "ବୃଦ୍ଧ ଲୋକମାନେ" ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି, କିମ୍ବା ଯିହିଜ୍କେଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସେହି "ପ୍ରାଚୀନ ପୁରୁଷମାନେ", ଯେମାନେ ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରଣାମ କରନ୍ତି।

ଯାଜକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ୨୪ଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମିକ ସେବା-ଦଳ (ବିଭାଗ)ର ବ୍ୟବସ୍ଥା—ଏବଂ ସେହିପରି ଯାଜକ ନୁହେଁଥିବା ଲେବୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ, ସଙ୍ଗୀତଜ୍ଞ ଓ ଦ୍ୱାରରକ୍ଷକମାନଙ୍କ ପରି ସହାୟକ ଭୂମିକାରେ—ରାଜା ଦାଉଦଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା। ଦାଉଦ, ଆହରୋଣଙ୍କ ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ ପର୍ଯ୍ୟାୟକ୍ରମରେ ସେବା କରିବା ପାଇଁ ୨୪ଟି ସେବା-ଦଳ (ବିଭାଗ)ରେ ସଂଗଠିତ କରିଥିଲେ (୧ ବଂଶାବଳୀ ୨୪:୧–୧୯)। ଦାଉଦ, ଯାଜକ ସାଦୋକ (ଏଲୀୟାଜରଙ୍କ ବଂଶରୁ) ଓ ଅହୀମେଲେକ (ଇଥାମରଙ୍କ ବଂଶରୁ)ଙ୍କ ସହାୟତାରେ, ସେମାନଙ୍କୁ ୨୪ଟି ଦଳରେ ବିଭକ୍ତ କଲେ (ଏଲୀୟାଜରଙ୍କ ବିସ୍ତୃତ ପରିବାରରୁ ୧୬ଟି, ଇଥାମରଙ୍କରୁ ୮ଟି)। ସେବାର କ୍ରମ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପାଇଁ ଚିଠି ପକାଯାଇଥିଲା।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଳୀ ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ସବ୍ବାଥରୁ ସବ୍ବାଥ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ) ସେବା କରୁଥିଲା, ବର୍ଷକୁ ଦୁଇଥର; ତାହା ସହ ମୁଖ୍ୟ ପର୍ବଗୁଡ଼ିକରେ (ପାସ୍ଓଭର, ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟ, ଟାବର୍ନାକଲ୍ସ) ସମସ୍ତ ପାଳୀ ଏକସାଥି ମିଶି ସେବା କରୁଥିଲେ। ଏହିପରି ଦାଉଦ ସଙ୍ଗୀତ, ଦ୍ୱାରରକ୍ଷା ଇତ୍ୟାଦି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଅଯାଜକ ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ 24 ପାଳୀରେ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ କରିଥିଲେ (1 Chronicles 23–26)। ଏହି ପ୍ରଣାଳୀ ସଲୋମୋନଙ୍କ ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଥିଲା (2 Chronicles 8:14) ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ମନ୍ଦିର ଯୁଗ ସାରା ଚାଲୁ ରହିଥିଲା। ବପ୍ତିସ୍ମଦାତା ଯୋହନଙ୍କ ପିତା ଜଖରିୟ ଅବୀୟର ପାଳୀରେ ଥିଲେ—Luke 1:5; 1 Chronicles 24:10। ଯାଜକମାନଙ୍କ 24 ପାଳୀର କ୍ରମ ଲଟ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଜଖରିୟ ଅବୀୟର ପାଳୀରେ ଥିଲେ, ଯିଏ ଚବିଶି ପାଳୀ ମଧ୍ୟରୁ "ଅଷ୍ଟମ" ପାଳୀକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ। ଜଖରିୟର ଅର୍ଥ "ପରମେଶ୍ୱର ସ୍ମରଣ କରନ୍ତି," ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନାମ ଅବୀୟର ଅର୍ଥ "ପରମେଶ୍ୱର ମୋର ପିତା।"

ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା ମେସିହାଙ୍କ ପାଇଁ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଯେ ଜଣେ ଦୂତଙ୍କୁ ଉତ୍ଥାପନ କରିବେ ବୋଲି ନିଜ ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୁ ସ୍ମରଣ କଲେ। କିନ୍ତୁ ଜଖରିୟା ରବିବାର-ନିୟମ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତରେଖିତ ହୁଅନ୍ତି, କାରଣ ସେଠାରେ ସବ୍ବାଥ—ଯେହି ଦିନକୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସଦା ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ଥିଲେ—ଶେଷ ପରୀକ୍ଷାରେ ପରିଣତ ହୁଏ। ଜଖରିୟା ଅବିୟାଙ୍କ ପାଳିର ଜଣେ ଯାଜକଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯାହା "ଅଷ୍ଟମ" ପାଳି। ଜଖରିୟା ଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଅବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଯୋହନଙ୍କ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୌନ କରାଯାନ୍ତି। ଯେତେବେଳେ ଯୋହନଙ୍କ ଜନ୍ମ ହୁଏ, ଜଖରିୟା ଯୋହନଙ୍କ ନାମ ବିଷୟକ ଆଲୋଚନାରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି, ଏବଂ ପରେ କଥା କହନ୍ତି। ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ କଥନ ସେତେବେଳେ ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଏକ ଅଜଗର ପରି କଥା କହେ।

> ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ସେମାନେ ଶିଶୁଟିଙ୍କୁ ସୁନ୍ନତ କରିବାକୁ ଆସିଲେ; ଏବଂ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ନାମାନୁସାରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ ଜଖରିୟା ବୋଲି ଡାକିଲେ। କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ମାତା ଉତ୍ତର କରି କହିଲେ, ନୁହେଁ; ବରଂ ତାହାଙ୍କ ନାମ ଯୋହନ୍ ହେବ। ତାହାପରେ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, ତୁମ ଆତ୍ମୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ନାମରେ କାହାରି ନାମ ନାହିଁ। ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କୁ ସଙ୍କେତ କରି ପଚାରିଲେ, ସେ ତାହାଙ୍କୁ କେଉଁ ନାମରେ ଡାକିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି। ତାହାପରେ ସେ ଗୋଟିଏ ଲେଖିବା ଫଳକ ଚାହିଁ ଲେଖିଲେ, ତାହାଙ୍କ ନାମ ଯୋହନ। ଏହା ଦେଖି ସମସ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କଲେ। ଏବଂ ସହସା ତାଙ୍କ ମୁଖ ଖୋଲିଗଲା, ଓ ତାଙ୍କ ଜିହ୍ୱା ମୁକ୍ତ ହେଲା, ଏବଂ ସେ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ତୁତି କଲେ। ଲୂକ 1:59–64.

ବପ୍ତିସ୍ମଦାତା ଯୋହନ ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କ ପରି ଅବିୟାର ଅଷ୍ଟମ ଶ୍ରେଣୀର ଥିଲେ। ଯୋହନଙ୍କ ଖତନା ସମୟରେ, ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ତାଙ୍କର ନାମ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଲା। ବପ୍ତିସ୍ମଦାତା ଯୋହନ ସେହିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି ଯେମାନେ ଯାଜକ, ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ିର, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଚୁକ୍ତିସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଛନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କର ନାମ ସେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତି (ଲାଓଦିକିଆରୁ ଫିଲାଦେଲଫିଆ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ), ଏବଂ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଏକ ଅଜଗରର ପରି କଥା କହିବାବେଳେ ସେ ଚୁକ୍ତିର ଚିହ୍ନଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରନ୍ତି।

ଆମେ ହେଉଛୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିର। ଯେ ପୂର୍ବବାଣୀମୂଳକ ପଙ୍କ୍ତିଗୁଡ଼ିକ ମନ୍ଦିରକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବରେ ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀଙ୍କୁ କହୁଛି, ଏବଂ ସାମୂହିକ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ, କାରଣ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କଳିସିଆ ମଧ୍ୟ ଏକ ମନ୍ଦିର ଅଟେ। ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ, ଏକ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ଅଛି, ଏବଂ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ। ସେହିଁ ହେଉଛନ୍ତି ଯିଏ ଭିତ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି ଏବଂ ମନ୍ଦିର ଉପରେ ଶିଖର-ଶିଳା ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତି। "25" ସଂଖ୍ୟାଟି ଗୋଟିଏ ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ବୁଝାଯାଏ, 25 ଲେବୀୟମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେମାନେ ମଲାଖି ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମିଥ୍ୟା ଲେବୀୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଶୁଦ୍ଧିକୃତ (ପୃଥକ୍ କରାଯାଇଥିବା) ହୋଇଥାନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର କରାଯାନ୍ତି। ଯିହିଜ୍କିଏଲ 40 ରୁ 48 ଅଧ୍ୟାୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ମନ୍ଦିରର ବର୍ଣ୍ଣନା ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ କରାଯାଇଛି। ଜୀବନର ଜଳ ସେହି ମନ୍ଦିରରୁ ବାହାରି ପୃଥିବୀକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରେ।

> "ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅଦ୍ଭୁତ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ, ଯାହାକି ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ସେବକମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସାଧନ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରନ୍ତି, ଯେପରି ତାଙ୍କ ନାମ ମହିମାନ୍ୱିତ ହେଉ। ପରମେଶ୍ୱର ଯୋଷେଫଙ୍କୁ ମିଶର ଜାତି ପାଇଁ ଜୀବନର ଏକ ସ୍ରୋତସ୍ୱିନୀ କରିଥିଲେ। ଯୋଷେଫଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସେହି ସମଗ୍ର ଜନସମୁଦାୟର ଜୀବନ ରକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା। ଏବଂ ଦାନିଏଲଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପରମେଶ୍ୱର ବାବିଲର ସମସ୍ତ ଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କର ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କରିଥିଲେ। ଏହି ଉଦ୍ଧାରଗୁଡ଼ିକ ବସ୍ତୁଶିକ୍ଷାସ୍ୱରୂପ ଥିଲା; ସେଗୁଡ଼ିକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସେହି ଆତ୍ମିକ ଆଶୀର୍ବାଦମାନଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଦେଇଥିଲା, ଯାହା ଯୋଷେଫ ଓ ଦାନିଏଲ ଯାହାଙ୍କ ଉପାସନା କରୁଥିଲେ ସେହି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହ ଯୋଗସମ୍ପର୍କର ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦତ୍ତ ହୋଇଥିଲା। ସେହିପରି ଆଜି ତାଙ୍କ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପରମେଶ୍ୱର ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଆଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି। ଯେକୌଣସି କର୍ମୀ, ଯାହାର ହୃଦୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ବାସ କରନ୍ତି, ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜଣେ, ଯିଏ ତାଙ୍କର ପ୍ରେମକୁ ବିଶ୍ୱର ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରକାଶ କରିବ, ସେ ମାନବଜାତିର ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହକର୍ମୀ ଅଟେ। ସେ ଯେପରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବଣ୍ଟନ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଧାରକର୍ତ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ଅନୁଗ୍ରହ ଗ୍ରହଣ କରେ, ସେପରି ତାହାର ସମଗ୍ର ସତ୍ତାରୁ ଆତ୍ମିକ ଜୀବନର ପ୍ରବାହ ଉଚ୍ଛ୍ୱସିତ ହୋଇ ବାହାରିଥାଏ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମହାଚିକିତ୍ସକ ଭାବେ ଆସିଥିଲେ, ଯେଣେକି ପାପ ଯାହା ମାନବ ପରିବାରରେ କ୍ଷତ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସୁସ୍ଥ କରନ୍ତି; ଏବଂ ତାଙ୍କର ଆତ୍ମା, ତାଙ୍କ ସେବକମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି, ପାପରୋଗାକ୍ରାନ୍ତ, ଯନ୍ତ୍ରଣାଭୋଗୀ ମାନବମାନଙ୍କୁ ଏମିତି ଏକ ପ୍ରବଳ ଆରୋଗ୍ୟକାରୀ ଶକ୍ତି ଦାନ କରେ, ଯାହା ଶରୀର ଓ ଆତ୍ମା—ଉଭୟ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ। 'ସେହି ଦିନରେ,' ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ର କହେ, 'ଦାଉଦଙ୍କ ଗୃହ ପାଇଁ ଓ ଯିରୂଶାଲେମର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପାପ ଓ ଅଶୁଚିତା ନିମନ୍ତେ ଏକ ଝରଣା ଖୋଲାଯିବ।' Zechariah 13:1. ଏହି ଝରଣାର ଜଳରେ ଏମିତି ଔଷଧୀୟ ଗୁଣ ଅଛି, ଯାହା ଶାରୀରିକ ଓ ଆତ୍ମିକ—ଉଭୟ ପ୍ରକାରର ଦୁର୍ବଳତାକୁ ଆରୋଗ୍ୟ କରିବ।"
>
> "ଏହି ଝରଣାରୁ ଯିହେଜ୍କେଲଙ୍କ ଦର୍ଶନରେ ଦେଖାଯାଇଥିବା ସେହି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ନଦୀ ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ। 'ଏହି ଜଳ ପୂର୍ବଦେଶ ଦିଗକୁ ବହିଯାଏ, ଏବଂ ମରୁଭୂମିକୁ ଅବତରଣ କରି ସମୁଦ୍ରରେ ପ୍ରବେଶ କରେ; ଏବଂ ସମୁଦ୍ରକୁ ପହଞ୍ଚିଲେ ସେହି ଜଳ ସୁସ୍ଥ କରାଯିବ। ଏବଂ ଏପରି ହେବ ଯେ, ଯେଉଁଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ଏହି ନଦୀମାନେ ପହଞ୍ଚିବେ, ସେଠାରେ ଗତିଶୀଳ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବନ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ଜୀବନ୍ତ ରହିବ.... ଏବଂ ନଦୀର କୂଳରେ, ଏପାରେ ଓ ସେପାରେ, ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ଗଛ ବଢ଼ିବ; ସେମାନଙ୍କର ପତ୍ର ମ୍ଳାନ ହେବ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଫଳ କ୍ଷୟ ହେବ ନାହିଁ; ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାସ ଅନୁଯାୟୀ ସେମାନେ ନୂତନ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବେ, କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଜଳ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରୁ ନିସ୍ସରିତ ହୋଇଥାଏ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଫଳ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ଓ ପତ୍ର ଔଷଧ ପାଇଁ ହେବ।' ଯିହେଜ୍କେଲ 47:8–12।" Testimonies, volume 6, 227.

ଏଜିକିଏଲଙ୍କ ର ମନ୍ଦ ିର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ୱ ଭାବର ଏକ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀମୟ ପ୍ର ତୀକଦ୍ୱ , ଏବଂ ଯୋହନଙ୍କ ୁ ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ର ଏଗାରୋତମ ଅଧ ।ୟରେ ମନ୍ଦ ିରକୁ ମାପିବା ପାଇଁ, କିନ୍ତୁ ପ୍ର ।ଙ୍ଗ ଣକୁ ଛାଡ଼ି ଦେବାକୁ ଆଜ୍ଞ । ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଏଜିକିଏଲଙ୍କ ର ମନ୍ଦ ିର ଉପରେ ସେହି କାମଟି କରୁ, ତେବେ ଆମେ ଦେଖୁ ଯେ ମନ୍ଦ ିରର ପରିମାପମାନଙ୍କ

ମଧ ରେ ଥିବା ଦୁଇଟି ସର୍ବାଧିକ ପ୍ର ମୁଖ ସଂଖ୍ୟ ।ଯାଜକତ୍ୱ କୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ୫୦ ହାତ ସବୁଠାରୁ ପ୍ର ମୁଖ ସଂଖ୍ୟ ।, ଏବଂ ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ଦ୍ୱ ।ର-ସମୁଚ ୟର ସମୁଦାୟ ଲମ ୍ବ ଭାବେ ଏହା ୧୧ ଥର ପୁନରାବୃତ ହୋଇଛି (ଏଜିକିଏଲ 40:15, 21, 25, 29, 33, 36, ଇତ୍ୟ ।ଦି)। ୫୦ କେତେକ ପ୍ର ।ଚୀର ଓ କକ୍ଷ ର ଲମ ୍ବ ପାଇଁ ମଧ ବ୍ୟ ବହୃତ ହୋଇଛି (42:7–8)। ଏହା ବାହ୍ୟ ରୁ ଅନ୍ତ ଃସୀମା ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ସମ୍ପ ୂର୍ଣ୍ଣ ଦ୍ୱ ।ର-ପଥକୁ ପରିଭାଷିତ କରେ।

୨ଇଶି ପାଞ୍ଚ ହସ୍ତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦ୍ୱିତୀୟ-ସବୁଠାରୁ ପ୍ରମୁଖ ମାପ ଅଟେ। ଏହା ଦ୍ୱାର-ସମୁଚ୍ଚୟମାନଙ୍କର ପ୍ରସ୍ଥ ଓ ପଟଳତାରୂପେ ୧୦ ଥର ପୁନରୁକ୍ତ ହୋଇଛି (ଯିହିଜ୍କେଲ 40:13, 21, 25, 29, 30, 33, 36)। ଏକତ୍ର କଲେ, ୫୦ ଓ ୨୫ ମିଶି ଛଅଟି ପ୍ରଧାନ ଦ୍ୱାର ପାଇଁ ସମନ୍ୱିତ ୫୦ ଦ୍ୱାରା ୨୫ ଆୟତାକାର ନମୁନା ଗଠନ କରେ। ଭିତରୀଣ ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକୁ ନେଇଯାଉଥିବା ଦ୍ୱାରମାନଙ୍କର ସ୍ଥାପତ୍ୟ-ବର୍ଣ୍ଣନାରେ ଏହି ୫୦ ଦ୍ୱାରା ୨୫ ଯୁଗଳତା ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ବିସ୍ତାର କରିଛି। ମନ୍ଦିର-ଭବନରେ ନିଜସ୍ୱ ଭାବରେ ଏପରି ସୁସଂଗଠିତ ପୁନରାବୃତ୍ତି ସହିତ ଆଉ କୌଣସି ଯୁଗଳ ମାପ ଦେଖାଯାଏ ନାହିଁ।

ଲେବୀମାନେ 25 ବର୍ଷ ବୟସରେ ସକ୍ରିୟ ସେବାରେ ପ୍ରବେଶ କରୁଥିଲେ (ଗଣନା 8:24: "ପଚିଶ ବର୍ଷ ବୟସ ଓ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ବୟସ ହୋଇଥିବାମାନେ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରବେଶ କରିବେ")। ସେମାନେ 50 ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେବା କରୁଥିଲେ (ଗଣନା 4:3, 39, 43; 8:25: "ପଚାଶ ବର୍ଷ ବୟସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ")। ଏହା ଠିକ୍ 25 ବର୍ଷର ସକ୍ରିୟ ସେବାକାଳ ଦେଇଥାଏ (50 – 25 = 25)।

ଏହିପରି, ଲେବୀୟ ସେବାର ୨୫ ବର୍ଷର ଅବଧି ମନ୍ଦିରର ଦ୍ୱାର ଓ ସମଗ୍ର ସଂରଚନାରେ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଥିବା ୨୫ ଗୁଣିତ ୫୦ ହାତର ପରିମାପମାନଙ୍କରେ ସିଧାସଳଖ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଛି—ଯାହା ସେହି ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାରେ ଲେବୀୟମାନେ ସେବା କରୁଥିଲେ। ଯିହେଜ୍କେଲଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ପ୍ରମୁଖ ପରିମାପମାନ, ଅର୍ଥାତ୍ ବିଜୟୀ ମଣ୍ଡଳୀର ମନ୍ଦିର ଏବଂ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର, ସ୍ଥାପତ୍ୟ ରୂପରେ ସେହି ମନ୍ଦିରରେ ନିହିତ ଭାବରେ ରଚିତ ହୋଇଛି, ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ସେବା କରିବାକୁ ଥିଲେ; ଠିକ୍ ସେହିପରି ଯେପରି ଛଅଚାଳିଶି କ୍ରୋମୋସୋମ ସେହି ମନ୍ଦିରର ମଧରେ ଗଢ଼ାଯାଇଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ସେବା କରିବାକୁ ଥିବେ। ପାଲ୍ମୋନୀ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ମାନବ ମନ୍ଦିର ଉପରେ ଏବଂ ସେହି ସାମୂହିକ ଦେହ-ମନ୍ଦିର ଉପରେ, ଯାହା ତାଙ୍କର କନ୍ୟା ହେବାକୁ ଥିବା, ନିଜ ସ୍ୱାକ୍ଷର ରେଖିଛନ୍ତି।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରାଗୁଡ଼ିକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।

> "ଯେମାନେ ଦାୟିତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପଦବୀରେ ଅଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଜଗତର ସ୍ୱଇଚ୍ଛାଭୋଗୀ, ଅପବ୍ୟୟୀ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବାକୁ ନାହିଁ, କାରଣ ସେମାନେ ଏହା ବହନ କରିପାରିବେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଯଦି ସେମାନେ ପାରିଥାନ୍ତେ ମଧ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟସଦୃଶ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ଏହାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇନଥାନ୍ତା। ବହୁମୁଖୀ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ। 'ସେ କାହାକୁ ଜ୍ଞାନ ଶିଖାଇବେ? ଏବଂ କାହାକୁ ଶିକ୍ଷା ବୁଝେଇବେ? ଯେମାନେ କ୍ଷୀରରୁ ଛାଡ଼ାଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସ୍ତନରୁ ଦୂର କରାଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ। କାରଣ ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ଆଜ୍ଞା, ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ଆଜ୍ଞା; ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି, ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି; ଏଠାରେ ଅଳ୍ପ, ସେଠାରେ ଅଳ୍ପ।' ଏହିପରିଭାବରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟସହିତ ଶିଶୁମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆଣିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିବା ପିତାମାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିରନ୍ତର ରଖାଯିବାକୁ ହେବ। 'କାରଣ ସେ ତତଲାଉଥିବା ଓଠ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଭାଷା ଦ୍ୱାରା ଏହି ଲୋକଙ୍କ ସହ କଥା କହିବେ। ସେ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲେ, ଏହାହିଁ ସେହି ବିଶ୍ରାମ, ଯାହା ଦ୍ବାରା ତୁମେ କ୍ଳାନ୍ତକୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେଇପାରିବ; ଏବଂ ଏହାହିଁ ସେହି ସତେଜତା; ତଥାପି ସେମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ଚାହିଲେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ଆଜ୍ଞା, ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ଆଜ୍ଞା; ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି, ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି; ଏଠାରେ ଅଳ୍ପ, ସେଠାରେ ଅଳ୍ପ; ଯେଣୁ ସେମାନେ ଯାଇ ପଛକୁ ପଡ଼ିବେ, ଭଙ୍ଗିଯିବେ, ଫାନ୍ଦରେ ପଡ଼ିବେ, ଏବଂ ଧରାପଡ଼ିବେ।' କାହିଁକି?—କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିବା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ପ୍ରତି ସେମାନେ ଧାନ ଦେଇନଥିଲେ।"

> "ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ଯେମାନେ ଶିକ୍ଷ । ଗ୍ର ହଣ କରିନାହାନ୍ତ ି, କିନ୍ତୁ ନିଜର ବୁଦ୍ଧ ିକୁ ପୋଷଣ କରିଆସିଛନ୍ତ ି, ଏବଂ ନିଜ ଧାରଣା ଅନୁଯାୟୀ ନିଜେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ବାଛିଛନ୍ତ ି। ପ୍ର ଭୁ ସେମାନଙ୍କ ୁ ଏହି ପରୀକ୍ଷ । ଦିଅନ୍ତ ି ଯେ, ସେମାନେ କିମ ୍ବା ତାଙ୍କ ର ପରାମର୍ଶକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ପାଇଁ ନିଜ ସ୍ଥ ିତି ଗ୍ର ହଣ କରିବେ, କିମ ୍ବା ପ୍ର ତ୍ୟ ।ଖ୍ୟ ।ନ କରି ନିଜ ଧାରଣା

ଅନୁଯାୟୀ କରିବେ; ତେବେ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ନିଶ୍ଚିତ ଫଳାଫଳ ଉପରେ ଛାଡ଼ିଦେବେ। ଆମ ସମସ୍ତ ପଥରେ, ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଇଁ ଆମ ସମସ୍ତ ସେବାରେ, ସେ ଆମକୁ କହନ୍ତି, 'ତୁମ ହୃଦୟ ମୋତେ ଦିଅ।' ଇଶ୍ୱର ଯାହା ଚାହାନ୍ତି, ସେହିଟା ହେଉଛି ବିନୀତ, ଶିକ୍ଷାଗ୍ରହଣଶୀଳ ଆତ୍ମା। ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ତାହାର ଶ୍ରେଷ୍ଠତା ଦେଇଥିବା ବିଷୟ ହେଉଛି ଏହି ସତ୍ୟ ଯେ, ଏହା ପ୍ରେମମୟ, ଆଜ୍ଞାପାଳନକାରୀ ହୃଦୟରୁ ଉଚ୍ଛ୍ୱାସିତ ହୁଏ।"

"ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ କିଛି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବିଷୟ ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି; ଯଦି ସେମାନେ କହନ୍ତି, ମୁଁ ଏହି କାମ କରିବା ପାଇଁ ମୋର ହୃଦୟକୁ ସମର୍ପଣ କରିବି ନାହିଁ, ତେବେ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଜ୍ଞାନ ବିନା ସେମାନଙ୍କର ଅନୁମାନିତ ବୁଦ୍ଧିମାନ ବିଚାରରେ ଆଗକୁ ଯାଇବାକୁ ଦିଅନ୍ତି, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ଶାସ୍ତ୍ରବାକ୍ୟ [ଯିଶାୟ 28:13] ପୂରଣ ହୁଏ। ତୁମେ ଏପରି କହିବାକୁ ନୁହଁ, ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ମୋର ବିଚାର ସହ ସମଞ୍ଜସ ଥିବା ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନୁସରଣ କରିବି, ଏବଂ ତା'ପରେ ନିଜ ଧାରଣାଗୁଡ଼ିକୁ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଧରି ରହିବି, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସଦୃଶତାନୁସାରେ ଗଢ଼ାଯିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବି। ପ୍ରଶ୍ନ ଏହା ହେଉ, ଏହା କି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଇଚ୍ଛା? ଏହା ନୁହଁ, ଏହା ——ଙ୍କ ମତ କିମ୍ବା ବିଚାର କି?" Testimonies to Ministers, 419.